

DE BRUGSE VAART: VAN

De Brugse Vaart in Oostburg wil traditioneel maar niet elitair en een thuis voor iedereen zijn.

Een internationale club zonder poespas, in het zuidwesten van Zeeland met een prachtige, pittige baan.

Golfclub De Brugse Vaart ligt in de gemeente Oostburg, in West-Zeeuws Vlaanderen, het zuidelijkste gedeelte van Zeeland. Er is geen golfbaan in Nederland die verder verwijderd ligt van de Randstad dan deze.

De snelste manier om de 18 holes van de Brugse Vaart te bereiken is rijden via de grote stad Antwerpen en vandaar de weg nemen richting Knokke en Brugge.

Het leuke aan de weg Antwerpen-Brugge is het vakantiegevoel dat langzaam maar zeker in je opborrelt. De weg lijkt oneindig lang, maar gaat recht op zijn doel af: de zee. Geen industrie of kantoren tref je in dit gebied aan, alleen links en rechts van de weg nog enkele kleine dorpjes. Voor golf rijden we door tot aan Maldegem. Daar verlaten we België en gaan we een paar kilometer noordwaarts Nederland in.

Golfclub De Brugse Vaart werd in 1988 opgericht door de huidige voorzitter, de Belg Alex de Vos, die dit familiebedrijf leidt samen met zijn vrouw Christa. Hij vertelt hoe hij halverwege de jaren tachtig op het idee van een golfbaan kwam: 'We zitten hier in West-Zeeuws Vlaanderen, een zeer mooi hoekje van Nederland, vlakbij Cadzand, Knokke, Brugge en Sluis waar zeer veel toeristen komen, maar waar nog geen golfgelegenheid was. We beschikten hier over tachtig hectare grond die eigendom was van de familie van mijn vrouw en wat moet je daar nou mee doen? Ofwel je speelt boer of je speelt golf. Niettegenstaande het feit dat de boerenstiel ook een zeer mooi vak is, prefereer ik nog altijd golf te spelen,' zegt hij in onvervalst Vlaams.

Het clubhuis is gevestigd in een ruim opgezet gebouw dat deel uitmaakte van de voormalige paardenstoeterij. De Vos: 'Hier stonden nogal

Foto s: Leo Vogelzang

KOLF TOT GOLF

wat paarden gestald. Dat hebben we afgebouwd en vervolgens hebben we alles klaar gemaakt voor golf.

Vraagtekens

In het begin hadden we zekere vraagtekens bij het plan want West- Zeeuws Vlaanderen is met ongeveer dertigduizend inwoners een dunbevolkt gebied en we konden ons goed voorstellen dat er zich onder hen geen achthonderd golfers zouden bevinden. Maar in den beginne bleek zeer snel dat hier in de buurt heel wat interesse was voor golf.'

In 1988 werden de eerste zes holes aangelegd. Eind 1989 waren er negen. Toen de 9-holes golfbaan goed in conditie was en het geheel goed aansloeg, bleek er behoefte aan een 18-holes baan. 'Met het resultaat,' zegt Alex de Vos, 'dat we vandaag als enige golfbaan in deze hoek van Nederland voorzien in voldoende

golffaciliteiten voor de mensen. Meer richting Antwerpen zit nog de baan van Axel [De Woeste Kop, red.], dat is een 9-holes baan, maar dat is toch nog zo'n vijftig kilometer hiervandaan.'

Momenteel telt de Brugse Vaart 535 leden. De club neemt slechts zestig nieuwe leden per jaar aan. 'Omdat wij de club stapsgewijs willen laten groeien,' licht De Vos toe. 'We trachten een democratische club te zijn, dat wil zeggen, open voor iedereen, met dien verstande dat je wel geïntroduceerd moet zijn door twee andere leden om lid te worden.'

Hij legt uit: 'Ik hou eraan om een traditionele, etiquetteaire golfclub te hebben, zonder elitair te zijn. En die introductie is nodig om de traditionele Engelse golfsfeer die we vanaf het begin hebben opgebouwd, in de club te houden. Onze leden dragen die mee en via de introductie door twee leden bewaar je die. Er heerst

hier een zeer toffe sfeer, dit is een zeer toffe en joviale club. Iedereen praat met iedereen en we trachten de golftraditie in ere te houden.'

Belgische competitie

Elk jaar komen tussen de tachtig en de honderd aanvragen voor lidmaatschap binnen. 'Het lukt ons makkelijk om elk jaar zestig nieuwe leden aan te nemen. Dat zou niet lukken als we het alleen van Zeeuws Vlaanderen zouden moeten hebben. Maar tien kilometer verderop wonen een paar miljoen Belgen en die hebben slechts één golfbaan in de buurt, en da's Knokke. Een schitterende baan, maar die zit keivol, daar kun je geen lid meer worden. En dan is dit de meest aangewezen plaats om naar toe te komen,' aldus voorzitter De Vos.

Het is dus niet zo gek dat tegenover het clubhuis, naast de green van de 18de, drie vlaggen

wapperen: de Belgische, de Nederlandse en de clubvlag. Nog meer banden met België: door de geografische ligging neemt de Brugse Vaart deel aan de Belgische competitie en vanwege de prominente rol die ze daar opeisen - de Brugse Vaart valt altijd wel in de prijzen - is de club inmiddels beruchter en beroemder in België dan in Nederland.

Jeugd

En mooi voorbeeld van het talent dat op de club rondloopt is de dochter van de eigenaren, Céléstine de Vos. Ze is 17 jaar en speelt handicap vier. In 1995 was Céléstine clubkampioene en hoewel zij in 1996 van de troon werd gestoten door Mathieu de Lille (17 jaar, handicap 4), mag zij zich nu wel al twee achtereenvolgende jaren kampioen van België noemen. Mathieu de Lille heeft daarbij ook met een score van 70 het baanrecord op zijn naam gezet. Het is jammer dat Nederland zo weinig van deze talenten ziet. Céléstine zou heel graag in mei en juni deelnemen aan de Wegener Arcade Jeugdturnier maar dat is onmogelijk omdat haar Belgische vakanties en examenperiode niet synchroon lopen met de Nederlandse. Zo mist ze te veel wedstrijden om zich eventueel te kwalificeren. In totaal telt de club ongeveer vijftig jeugdleden waaronder zeer veel talent, volgens Christa van Hoecke, moeder van Céléstine en mede-eigenaresse van de baan. 'Overal waar we komen slepen we prijzen in de wacht,' zegt zij. Net als haar echtgenoot zet zij zich full-time in voor

het dagelijkse reilen en zeilen van de club en met name voor de jeugd. 'Dat komt door de baan waar we op spelen. Het is een vrij moeilijke baan waardoor de jongens en de meisjes de handicap die ze hier spelen, makkelijk kunnen halen op een baan die minder moeilijk is.' Christa van Hoecke benadrukt dat ook mindere talenten voortdurend gestimuleerd worden aan de wekelijkse wedstrijden op zondag mee te doen. 'De populariteit van een wedstrijd hangt af van de prijzen die door onze leden gesponsord worden. Laatst was de eerste prijs een tochtje met een luchtballon. Ik heb zelden zoveel jeugd zo hard zien trainen.'

De baan

De Brugse Vaart, par/SSS 72, 6194 meter, is te typeren als een open parkbaan met flink wat waterpartijen, waardoor er een gevarieerde combinatie van uitdagende holes is ontstaan. En daarvan maakt zeker de tweede negen de meeste indruk. Witte schelpenpaadjes, grote grijze steenpartijen in de waterhindernissen en geel mos in de rough geven de baan extra kleur. Het merendeel van de greens is ruim opgezet, maar door het glooiende karakter niet makkelijk te bespelen. De baan lijkt over de gehele lengte in tweeën gespleten door een lange rij bomen, die nergens echt in spel komt. Het moet het effect van deze bomenpartijen zijn dat medebaangebruikers voor een aanzienlijk deel onzichtbaar blijven. De fairways van hole vier en zeven daarentegen liggen zo dicht naast elkaar dat de jonge aanplant die

Roddy Watkins favoriete hole: de par-3 vijftiende.

GC De Brugse Vaart

Brugse Vaart 10
4501 ME Oostburg

Tel. Secretariaat: (0117) 45 34 10

Tel. Caddiemaster: (0117) 45 37 54

Clubhuis is open tot de laatste gast is vertrokken.

Reserveren is aan te raden. Er zijn geen bedrijfsleden.

Lidmaatschap

Een lidmaatschap op jaarbasis kost f 1500. Daarnaast moet gekozen worden voor het eenmalige entreegeld van f 3300 of voor verhandelbare obligaties ter waarde van f 6400. De waarde van de obligaties is afhankelijk van de beschikbaarheid van plaatsen.

Jeugd tot 21 jaar betaalt f 750 op jaarbasis, en daarmee zijn alle broers en zusjes ook lid. De door een jeugdlid betaalde bedragen worden bij het bereiken van de 21-jarige leeftijd in mindering gebracht op de betalingsregeling voor volwassenen.

Bezoekersregeling:

	weekend	weekdagen
NGF-leden	f 65	f 55

Aanrijroute:

Vanuit Nederland: pont Vlissingen-Breskens, richting Oostburg, 3de rotonde rechtsaf.

Sneller is de route via Antwerpen: snelweg richting Brugge, Knokke. Tot Maldegem, richting Aardenburg, dan richting Oostburg, bij eerste rotonde linksaf (bordjes golf)

De vijftiende hole

Professional Roddy Watkins over de baan: 'De afgelopen twee jaar is de baan in goede vorm gekomen en dat terwijl klei niet de meest ideale grond is voor een golfbaan. We merken het ook aan de populariteit van de baan bij greenfeespelers: vorig jaar kwamen hier ongeveer achtduizend bezoekers golfen.' Watkins kiest als favoriete hole de par-3 vijftiende:

'It's a clever hole,' zegt de 44-jarige Schot. 'Het is een korte par-3 van 152 meter met een prachtige lay-out. Door het water links van de green ben je snel geneigd op rechts te spelen, maar daar staat een oude perenboom en liggen drie bunkers op rij. Op deze hole moet je echt voor de green gaan of anders twee clubs korter spelen en de hole in vier spelen.'

rechts van de fairway van de vierde ligt, out of bounds is verklaard, zodat je voor een slechte afslag nog eens zwaar gestraft wordt.

Niets ten nadele van de eerste twaalf holes, maar op de dertiende begint het spel pas goed. Op deze laatste zes holes komt telkens water in het spel, een uitdaging die de amateur doet smachten naar nóg een rondje.

Pro Roddy Watkins kan zich dat wel voorstellen hoewel hij van mening is dat de eerste negen bepalend zijn voor de score van een professional. *Brutal* noemt de 44-jarige Schot de eerste negen: 'Vanwege de drie lange par-3'en en de lange par-4'en. Voor een pro zijn de tweede negen gemakkelijker, hoewel de 18de met 562 meter de langste par-5 van Nederland is. Bovendien gaat hier bijna geen dag voorbij zonder wind,' zegt hij, 'en die maakt de baan dan nog langer dan hij al is.'

De Brugse Vaart heeft een geschiedenis die terug gaat tot de 14de eeuw. Het was de naam van een kanaal dat de kortere verbinding moest vormen tussen Brugge en Antwerpen. Volgens Alex de Vos zijn er bepaalde gegevens die erop wijzen dat in de 14de eeuw, terwijl het kanaal werd gegraven, mensen hier kolf speelden. Rond de 17de eeuw verzandde het kanaal volledig door het verschil in tij tussen de Noordzee en de Schelde. Op dat verzande gedeelte ligt nu de huidige golfbaan.

Opmerkelijk is dat een eerste opzet voor de lay-out van de course gedaan is door de Amerikaanse golfarchitect, Ron Kirby genaamd, maar dat Alex de Vos vervolgens de klus zelf heeft voltooid. Daartoe heeft hij een cursus voor baancommissaris, een greenkeeperscursus en de ervaring van een aantal goede greenkeepers gebruikt. Binnen enkele jaren gaat de voorzitter aan de slag met de zes in 1988 aangelegde greens. Het merendeel daarvan zal dan vervangen worden door nieuwe, die net als de overige twaalf volgens USGA voorschriften zullen worden opgebouwd.

Maar liefst acht verschillende nationaliteiten vind je binnen de club. Het merendeel bestaat uit Belgen, Nederlanders en Duitsers, maar ook Luxemburgers zijn er lid en een Australiër, Frans, een Engelsman en een Zwitser.

'Dat komt door de toeristische ligging', zegt Alex de Vos. We zitten dicht bij Knokke en bij

Voorzitter Alex de Vos: Golfbanen worden steeds beter. Wij moeten concurreren met Knokke, een Europese topbaan. Dat eist zeer veel investeringen.'

Cadzand. De mensen komen hier elk weekend hun vrije tijd doorbrengen en nemen deze baan als hun homeclub.'

'Toch zijn wij op en top een Nederlandse club', vervolgt hij. 'De relatie met de NGF is optimaal. Maar ook in dit geval werkt de ligging niet bevorderlijk. Voor elke vergadering of betrokkenheid met de NGF zijn wij vier uur onderweg en dat werkt remmend. Maar anderszijds kun je ook zeggen: wij schenken de NGF meer dan 450 buitenlandse leden die ze anders niet hadden.'

Captain

Het bestuur van de Brugse Vaart bestaat voor vijftig procent uit Nederlanders, voor vijftig procent uit buitenlanders. Een belangrijke functionaris binnen de club is, naar Engels systeem, captain Barend Braaksma, die continu met alle commissies in contact staat. Hij coördineert alles en zorgt voor alle sportieve aangelegenheden binnen de club.

In het clubhuis worden drie, vier talen door elkaar gesproken: Frans, Duits, Engels en Nederlands. Het personeel dient viertalig te zijn. 'Meestal weten we niet goed van elkaar welke nationaliteit iemand heeft, daar wordt binnen de club nauwelijks over gesproken,' vertelt Christa. 'Dan zie je mensen wel eens vreemd kijken als we met een clubje Franstaligen een wedstrijd in Amsterdam gaan spelen.'

Karin van der Velden